

Η Παναγία Οικονόμισσα της Λαύρας του Αγίου Αθανασίου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η Παναγία Οικονόμισσα της Λαύρας του Αγίου Αθανασίου

Κάποτε, είχε ενσκήψει λιμός στη Λαύρα του Αθανασίου, και όλοι οι αδελφοί διασκορπίστηκαν προς κάθε κατεύθυνση. Αποκαρδιωμένος ο Αθανάσιος ξεκίνησε να φύγει κι αυτός σε αναζήτηση, άλλου τόπου. Όμως μία γυναίκα τον σταμάτησε στο δρόμο και τον ρώτησε: «Πού πηγαίνεις;» Επειδή αυτή ήταν μία γυναίκα και, ως γνωστόν, το Άγιον Όρος είναι άβατο για όλες τις γυναίκες, έκπληκτος εκείνος ρώτησε: «Ποιά είσαι;» και αυτή απάντησε: «Είμαι εκείνη στην οποία έχεις αφιερώσει τη μοναστική σου αδελφότητα. Είμαι η Μητέρα του Κυρίου σου».

Ο Αθανάσιος συνέχισε: «Φοβάμαι να σε εμπιστευτώ, διότι ακόμη και οι δαίμονες μπορούν να εμφανιστούν σαν άγγελοι φωτός. Πώς μπορείς να μου αποδείξεις την αλήθεια των λόγων σου;» Η Παναγία Θεοτόκος του είπε: «Χτύπα επάνω στην πέτρα το ραβδί σου και θα γνωρίσεις ποιά είναι που μιλάει μαζί σου. Γνώριζε πως θα είμαι πάντοτε η Οικονόμος της Λαύρας σου». Ο Αθανάσιος χτύπησε με το ραβδί του. Τότε η πέτρα σείστηκε και ράγισε σαν κεραυνοβολημένη, ενώ το νερό άρχισε κρουνηδόν να αναβλύζει από την πέτρα. Φοβισμένος ο Αθανάσιος στράφηκε για να υποκλιθεί με μετάνοια ενώπιον της Παναχράντου Θεοτόκου, εκείνη όμως είχε ήδη γίνει άφαντη. Έτσι επέστρεψε στη Λαύρα του, όπου δοκίμασε ακόμη μεγαλύτερη έκπληξη βρίσκοντας όλους τους στάβλους υπερχειλισμένους με σιτάρι.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούλιος, εκδ. Άθως, σ. 52-

54)